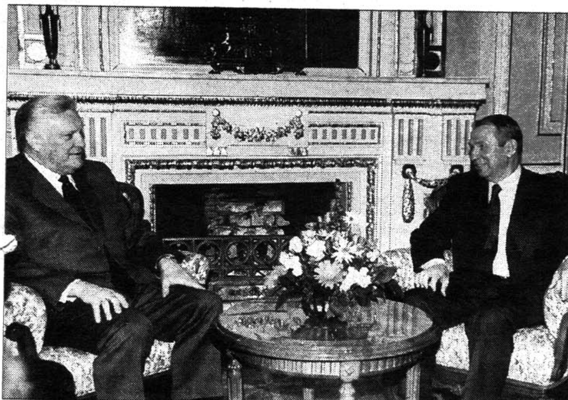
Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 58 (1058) ♦ Середа, 29 березня 1995 року ♦ Ціна договірна

Наш надійний балтійський партнер

Учора до Києва прибув з офіційним дводенним візитом Президент Литовської Республіки Альгірдас Бразаускас. Після офіційної церемонії зустрічі біля Маріїнського палацу відбулася бесіда Президента України Леоніда Кучми з А.Бразаускасом у вузькому колі. Президент Литви зустрівся з виконуючим обов'язки прем'єр-міністра України Євгеном Марчуком. У другій половині дня А.Бразаускас поклав вінок на могилу Невідомого солдата, оглянув історико-культурний заповідник «Софіївський музей», а також відвідав Інститут електрозварювання ім.Є.Патона НАН України. Відбулася зустріч литовського Президента з главою українського зовнішньополітичного відомства Геннадієм Удовенком. Увечері в Маріїнському палаці було підписано спільні україно-литовські документи.

Диво «Деву»

Перші години перебування Голови Верховної Ради України Олександра Мороза у Республіці Корея дали позитивні результати. Досягнуто принципових домовленостей про навчання українських студентів у найпрестижнішому приватному сеульському університеті Кіонхі. Корейська сторона готова власним коштом приймати і навчати юнаків і дівчат з України. Для реалізації цього проекту залишилося владнати деякі організаційні моменти.

(Закінчення на 3-й стор.).

Спільний тендер США і України

6—7 квітня в Києві відбудуться зустрічі американських й українських будівельних організацій — потенційних підрядників з проведення ліквідаційних робіт на українських об'єктах ядерної зброї.

Американські підрядники мають намір дібрати серед українських будівельних організацій і компаній партнерів для спільної участі в тендері на отримання інтегрованого підрядного контракту на проведення робіт з демонтування всіх шахто-пускових установок (ШПУ) ракет СС-19 на території України.

Згідно з програмою Нанна—Лугара, на ліквідацію української ядерної зброї планують направити 185 млн доларів, з яких 50 млн — використати для демонтування 46 сучасних твердопаливних ракет українського виробництва СС-24. Решту коштів США витратять на закупівлю ліквідаційної техніки й устаткування у власних фірм. На сьогодні, повідомляє прес-служба МО України, вже закуплено техніки на 104 млн доларів.

Днями очікують прибуття до чорноморських портів України першої партії американської важкої техніки, в основному бульдозерів, які використовуватимуть при знищенні ракетних шахт.

І прикордонні області бувають від кордону далеко

Вчора в Луганську відбулося засідання ради керівників прикордонних областей України та Російської Федерації. На засіданні, згідно з поданими заявками, до складу ради було прийнято керівників Полтавської та Тульської областей.

Головною темою порядку денного засідання було обговорення ходу виконання підписаної на початку року в Харкові міжурядової угоди між Україною та Росією з економічного, науково-технічного, культурного співробітництва та про пункти пропуску на кордоні.

Розглянуто проблеми взаєморозрахунків щодо заборгованості підприємств і організацій.

Газ — питання пекуче

У Києві проходило засідання Кабінету міністрів України, в якому взяв участь Президент Леонід Кучма. На засіданні обговорювався стан розрахунків за газ, який поставляють в Україну з Росії та Туркменистану.

Також йшлося про хід підготовки до святкування 50-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, а також про законопроект «Про відпустки».

Лев стрибнув, але й "Дракон" повертається

Невелика ще група висококваліфікованих працівників ДАІ, котра спеціалізується на виявленні крадених автомобілів, діє переважно у центральній частині Києва. Але для початку нехай хоч її об'їжджають десятою дорогою знахабнілі автозлодії й ті, хто їм потурає, купуючи крадені іномарки. Дасть Бог, обминатимуть так і всю Україну.

Та хоч би як там не було, «Голос України», який свого часу став на захист спецгрупи і доклав зусиль, щоб така робота поновилася, і надалі відстежуватиме ці процеси.

А поки що пропонуємо вашій увазі матеріал «Лев стрибнув, але й «Дракон» повертається» на 8-й стор.

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про прокуратуру»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України 1991 р., № 53, ст. 793) такі зміни і доповнення:

1. У статті 10:

у частині другій виключити слова «правових актів Верховної Ради Республіки Крим та її Президії»;

у частині третій слова «Уряду Республіки Крим» замінити словами «правові акти, прийняті Верховною Радою Автономної Республіки Крим, її Президією та іншими органами Верховної Ради Автономної Республіки Крим, правові акти уряду та інших органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим».

2. Доповнити Закон статтею 10[1] такого змісту:

«Стаття 10[1]. Повноваження прокурора Автономної Республіки Крим щодо правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, уряду та інших органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, які суперечать Конституції та законам України

Правові акти уряду та інших органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, які суперечать Конституції та законам України, а також законам Автономної Республіки Крим, що прийняті в межах її компетенції, можуть бути опротестовані прокурором Автономної Республіки Крим.

Протест вноситься до того органу, який видав незаконний акт, а в разі відхилення протесту прокурор Автономної Республіки Крим або його заступники звертаються із заявою до Верховного Суду Автономної Республіки Крим в порядку, передбаченому законодавством про скасування незаконного правового акта.

Прокурор Автономної Республіки Крим може звернутися до Верховної Ради Автономної Республіки Крим з поданням про невідповідність Конституції та законам України правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, її Президії та інших органів Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Прокурор Автономної Республіки Крим може вносити подання до Верховної Ради Автономної Республіки Крим з питань, що потребують тлумачення Закону».

3. У тексті Закону слова «Республіки Крим» замінити словами «Автономної Республіки Крим».

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ, 21 березня 1995 року.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія з питань оборони і державної безпеки прийняла рішення рекомендувати на розгляд Верховної Ради України доопрацьовані проекти Постанови та Положення про матеріальну відповідальність військовослужбовців за шкоду, заподіяну державі. Положення розроблено за участю міністерств оборони і внутрішніх справ, Держкомкордону, Служби безпеки і Національної гвардії України. На думку членів Комісії, прийняття цих документів сприятиме посиленню боротьби з розкраданням, марнотратством і псуванням військового майна.

Більшість присутніх на засіданні депутатів висловилися за підтримку звернення до Верховної Ради України та Президента України щодо заснування ордена Богдана Хмельницького з урахуванням зауважень і пропозицій, які поступили у ході обговорення цього питання.

Було розглянуто також питання про доцільність утворення тимчасової комісії Верховної Ради України по контролю щодо продажу стратегічних бомбардувальників Ту-160 та розслідування авіакатастрофи літака Ан-70Т. Прийнято рішення доручити підкомісіям — з питань Збройних Сил та Цивільної оборони і з питань ВПК, конверсії та військової науки — у двотижневий термін вивчити стан справ і проінформувати Комісію про хід переговорів щодо продажу Ту-160 та обставини авіакатастрофи.

Комісія також підтримала проект Звернення Верховної Ради України до парламентів країн Європейського Союзу та «Великої сімки» щодо розв'язання проблем ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

Пишемо нову Конституцію України

ВИКОНАВЧА ВЕРТИКАЛЬ: ТОЧКА ВІДЛІКУ

СЕКЦІЯ Конституційної комісії, що опрацьовує розділ проекту нової Конституції України «Виконавча влада, Президент, Кабінет міністрів», пропонує неординарне бачення побудови виконавчої вертикалі влади в Україні. В чому ж вона полягає? Слово — координатору секції Олександрові ЄМЦЮ:

— Ми дійшли висновку, що Україна має бути президентською республікою. Передбачаємо деякий опір тих, хто обов'язково пов'язує це з послабленням законодавчої гілки державної влади. Однак досвід США свідчить: конгрес є досить сильною структурою в системі органів влади і суттєво впливає на діяльність як держави в цілому, так і виконавчої влади.

Опрацьовуючи матеріали проекту Конституції, ми відійшли від теоретичних визначень понять «глава виконавчої влади», «глава держави», бо справді важко розмежувати повноваження глави виконавчої влади і глави держави. Принципово ця теоретична позиція випрацьовувалася протягом чотирьох років діяльності попередньої Конституційної комісії, хоча й не стала загальним надбанням конституційно-правового процесу в державі.

Отже, ми виходимо з того, що Президент України представляє націю і здійснює виконавчу владу в Україні. Адже принципово йдеться про одну проблему: хто формує уряд і чи взагалі доцільне існування його як такого.

Втім, знову ж таки, подивімося на країни із змішаною формою правління. Там практика дуже відрізняється від того, що формально записано в конституціях цих держав. Так, приміром, читаємо, що президент призначає уряд. Але ж не записано, що робить він це вимушено: бо призначає такий уряд, який йому диктує парламентська більшість. Президентові і на думку не спаде призначити уряд, який суперечить парламентській більшості. Тому фактично уряд призначається фракціями і партіями, як у суто парламентських республіках.

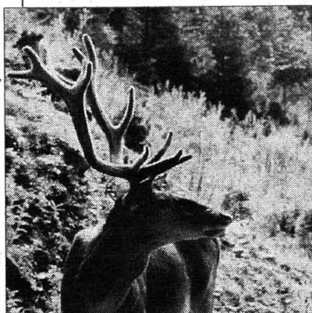
Який же висновок слід зробити для себе? Якщо ми формуватимемо змішану модель державного правління, назавжди закладемо дуже серйозні суперечності між виконавчою і законодавчою владою. Адже остання не має сильних, впливових партій, які б «грали» на всьому політичному полі України, під впливом яких формувалися б сильні парламентські фракції і брали на себе відповідальність. І, на моє переконання, найближчі років 10 Україна не матиме їх. Кажуть, що у нас багато — аж 40 партій. Це мізерно мало для України, саме для цього періоду її суспільно-політичного розвитку. Чехо-Словаччина починала із 120, Румунія — із 130 партій. А в Україні є цілі області, де партії налічують 2 — 3 члени. Тому фактично хоч би які процедури формування уряду існували в змішаних системах, головну функцію там відіграють політичні сили — партії або парламентські фракції. А в тих історичних випадках, коли жодна фракція чи коаліція не має більшості, цю функцію бере на себе глава держави. Бо немає іншого варіанта формування виконавчої влади.

Тож ми пропонуємо викласти функції досить сильного парламенту, на який особливо не може впливати своїми діями Президент, але разом з тим створити сильну незалежну виконавчу владу, яка формується через всенародне обрання Президента і призначення ним основних осіб у структурах виконавчої влади. Саме тому ми детальніше виписали і будемо ще далі деталізувати, якщо цей варіант буде підтримано, процедуру обрання Президента. Переконані, що саме тому функції Центральної виборчої комісії в президентських виборах доцільно покласти на Верховний Суд. А роль судової гілки влади слід посилити. Більшість, хоча й не всі члени секції, вважає, що Україна повинна мати єдиний суд, а не розділений на кілька гілок. Крім того, виступаємо за доцільність визначення місця прокуратури в системі виконавчої влади, що також сприятиме її активності. Щодо того, якою має бути вертикаль виконавчої влади, секція, на жаль, не дійшла єдиного висновку. Хоча більшість пропонує провести виконавчу вертикаль на рівні місцевих органів виконавчої влади у вигляді обласних та районних управ, префектур. Сама назва не має особливого значення, але ми виходимо з того, що державна влада повинна мати сильне представництво, особливо на рівні регіонів, міст республіканського значення і, можливо, районів. Причому виконавчі органи слід чітко розмежувати від органів місцевого самоврядування, яке має зберегтися на рівні населених пунктів і, це ще спірне питання, на рівні сільських районів.

Отже, Конституційна комісія має відповісти на такі основні питання: наявність у структурі виконавчої влади Кабінету міністрів, якщо він є — то це нас підштовхує до змішаної форми державного правління, якщо немає — це суто президентська республіка. Якщо є Кабінет міністрів, то як він призначається. І питання — чи створюються органи державної виконавчої влади в обласних і районних управах.

Тривога

Гримлять на Бірючому постріли

НА ТЕРИТОРІЇ Генічеського району Херсонської області розташований острів Бірючий, що має статус національного парку. Протягом ряду років його використовували як заповідно-мисливське господарство, де розводили рідкісних для цієї місцевості оленів, ланей, муфлонів, різні види рослин. Цінність острова очевидна і сумніву не підлягає.

Проте нині керівництво національного парку за підтримки Міністерства лісового господарства цілеспрямовано розпочало роботу з організації полювання для іноземців і певного кола осіб, які користуються прихильністю у працівників міністерства та дирекції парку. Це призвело до значного зменшення поголів'я тварин, завдало відчутної шкоди флорі острова, сприяло браконьєрству та різним зловживанням. Прагнення виконкому районної Ради народних депутатів навести порядок у національному парку зустріло упертий опір Міністерства лісового господарства та дирекції парку. Практично триває безконтрольний відстріл тварин, реалізація рогів «потрібним людям», вивіз м'яса за межі країни. Наприклад, з дозволу директора на острів Бірючий регулярно приїжджає пополювати підприємець з Дніпропетровська Шакір Алі Іса з компаніями. В листопаді 1994 р. під час однієї з чергових гулянок, підпила компанія вбила двох оленів. Голови з рогами відрізали, а туші м'яса покинули. І вони лежали декілька днів неприбрані. На зауваження охоронця Нетеду та її чоловіка, які не хотіли випускати гостей з неоплаченими трофеями з острова, пролунав постріл над їх головами й погроза, що їх обох виженуть з роботи: мовляв, зауваження було зроблено кращим друзям директора.

Не один раз на полювання приїздив на острів Бірючий голова Генічеської міської Ради народних депутатів О. Муравйов, нерідко з компаніями підприємців. Як правило, зустрічає їх директор В. Зубков, земляк і друг О. Муравйова.

За всі ці полювання та відвідини острова ніхто й ніколи не платив жодної копійки в касу національного парку.

У дирекції тісні взаємовідносини зі Львівською фірмою «Інотек» (керівник Ротаєв), яка направляє для полювання на острів Бірючий іноземців. Мали місце факти, коли іноземець, який приїхав на острів для відстрілу однієї особі, вполювував ще двох-трьох особів, особливо самок. А оформляли цей селекційний відстріл на працівників острова Бірючий.

За час відвідин острова іноземними мисливцями було відстріляно до 100 медальних оленів вартістю близько 4000 доларів США кожний. Разом з тим на рахунок національного парку надійшло всього 5,5 тисячі дол. США та 47 тисяч DM. Часті отримання валюти готівкою як від іноземців, так і від окремих гостей, які бувають на острові з дозволу директора парку. Наведено факти лише за останні два місяці. Я, як голова райвиконкому, не раз попереджав директора парку В. Зубкова, щоб він поклав край таким неподобствам.

Тоді він почав скаржитися в міністерство: мовляв, його утискують, йому заважають працювати. Представник Міністерства лісового господарства Н. Шадура прибув на острів Бірючий вивчити стан справ. Проте замість ділового співробітництва зайнявся збиранням негативної інформації на райвиконком і підтасуванням фактів. Розглянув скаргу В. Зубкова в односторонньому порядку, не заходячи до райвиконкому. Результатом «вояжу» Н. Шадури стали статті в одній із столичних газет.

Для приховання своїх дій директор національного парку звільнив багатьох старих робітників із о. Бірючий, а на їхнє місце взяв інших із сусідніх районів Херсонської, Запорізької областей, Республіки Крим. Новим робітникам видав сітки для вилову риби, в тому числі й осетрових порід.

Знаючи справжній стан справ, депутати районної Ради звернулися до районної Ради з проханням направити незалежну комісію для вивчення вказаних питань. Це було доручено депутатській комісії з дотримання правопорядку й законності. Та виникли складності. Фахівці контрольно-ревізійного відділу, залучені до роботи в комісії, почали вишукувати причини, щоб ухилитися від даного їм доручення, працівники правоохоронних органів стали виявляти розгубленість, зникли деякі документи, зокрема журнал реєстрації тих, хто приїжджав на острів Бірючий за 1993—1994 роки, та інші документи. Мені неодноразово дзвонив начальник Генічеського районного відділення СБУ полковник Махортов і «рекомендував» потоваришувати з директором національного парку Зубковим В. І, інакше, за його словами, пошкодую про те, що затіяв...

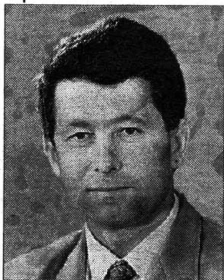
Я звернувся до Президента і Голови Верховної Ради з проханням направити компетентну комісію для вивчення стану справ на місці й відповідного реагування. Вважаю, що встановлення порядку в національному парку принесе користь не тільки району, а й нашій молодій державі.

Геннадій ЗАЇЧЕНКО,
голова Генічеської районної Ради народних депутатів.

Херсонська область.

У постійних комісіях

Стан національної безпеки критичний: немає вакцин

У КОМІСІЇ з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства працюють одинадцять депутатів: лікарі, науковці, представники промисловості та аграрного сектора, юрист. Вони об'єднані в чотири підкомісії: з питань розвитку і зміцнення матеріально-технічної бази охорони здоров'я; з питань управління й удосконалення охорони здоров'я; з питань медичної науки та освіти; з питань материнства і дитинства. До роботи над законопроектами члени комісії залучають широке коло фахівців — учених-медиків, психологів, правників. Нині тут діють 8 таких робочих груп. Голова комісії — народний депутат, у минулому міністр охорони здоров'я Юрій Спіженко.

Із досьє редакції.

— Юрію Прокоповичу, медицина, як і журналістика, до речі, та галузь, у якій мало не кожен відчуває себе фахівцем. Чи не тому в Комісії з питань охорони здоров'я представники промисловості та аграрного сектора?

— Якби наша комісія займалася лише медициною в її чистому вигляді, я із задоволенням поділив би вашу іронію. Але... Сфера нашої зацікавленості — не тільки хворі, шприци, ліки, а й екологія, радіоекологія, забезпечення виробництва харчових продуктів, питна вода — одне слово, десятки напрямів, де присутність досвідчених промисловців, аграрників і юристів дуже доречна.

— Тоді даруйте за іронію, поговоримо про речі серйозні. Верховна Рада минулого скликання заклала правовий фундамент під реформування охорони здоров'я. Ваші попередники благословили у світ «Основи законодавства про охорону здоров'я», закони «Про санітарно-епідеміологічне благополуччя населення» та «Про профілактику СНІДу і соціальне забезпечення населення». Отже, фундамент є. Що належить до стін, які має звести ваша комісія?

— Правовий фундамент справді закладено, але лише з «Основ законодавства...» випливає близько 12 законодавчих актів, зокрема таких серйозних, як «Про донорство крові», «Про психіатричну допомогу», «Про медико-санітарну допомогу», «Про страхування», «Про ліки і фармацевтичну діяльність», «Про трансплантацію органів»... Кожен з цих законів — своєрідна епоха. Це те, чого в нашому законодавстві, в нашій галузі ніколи не було. Наприклад, про медико-біологічні експерименти з участю людей на законодавчому рівні взагалі не йшлося, хоча всі чудово розуміли, що будь-який препарат повинен проходити апробацію, в тому числі і на людях. А закон «Про трансплантацію органів»? Це ж проблема з проблем, де потрібно врахувати не тільки медичні, а й моральні та юридичні нюанси і законодавчо узгодити їх. Наприклад, дуже велика потреба трансплантантів під час пересадки нирки. Нині ми на рік робимо 120 таких операцій, а потрібно 1500. Виходить, що тільки менш як десять відсотків хворих рятуємо, решта — помирають. Чи моральне суспільство, яке здіймає такий галас навколо питання про трансплантацію (уявляю, яка буря суперечок здійметься, коли обговорюватимуть законопроект, — мені аж страшно на нього виходити), до цих людей, які змушені помирати? Але є й інші приклади. Ось один з них.

Пам'ятаєте видатного фізика, лауреата багатьох премій, і Нобелівської зокрема, — Ландау. Гордість науки, гордість країни. Так ось, учений потрапив в автомобільну катастрофу і розбився. Його доставили в лікарню в критичному стані: без дихання, без серцебиття, з переломами черепа, ребер, передпліччя, ніг. Його тримали на штучному диханні... 30 днів. Практично пацієнт був потенційний труп і потенційний... донор. Відключи машину — і мозок помре. А на нирки — черга. Звичайно, простого радянського громадянина місяць на апараті не тримали б. Немає перспектив, і в кращому разі днів через 10—14 машину відключають. Але це ж був Ландау! І нирки великого вченого залишили в спокої. Через півроку, одержуючи диплом лауреата Нобелівської премії, Ландау виголосив слова подяки англійською мовою. Звичайно, це вже був не той Ландау, що раніше, але й не труп. Ім'я врятувало його від смерті в найпрямішому значенні цього слова.

З наведених прикладів зрозуміло, яка відповідальність лежить на творцях майбутнього закону «Про трансплантацію органів». Ми повинні, ще раз підкреслюю, узгодити моральні й юридичні аспекти так, щоб не залишилося жодної шпаринки для довільного трактування документа.

— Отже, закони, що виходять з-під пера вашої комісії, позначені психологічними особливостями. Які ще в них відмінності?

— Наші закони надзвичайно дорогі. Вони потребують великих вкладень. Взяти, наприклад, закон «Про донорство крові». Щоб стимулювати донорів, а донорської крові катастрофічно не вистачає, потрібно матеріально їх заохочувати. Нині ми послуговуємося практично лише моральними стимулами. Спасибі добрим людям, котрі ще не втратили благородного поривання і, попри все, здають таки кров. У проекті закону ми передбачили (сподіваємося, що Верховна Рада нас підтримає) 20-відсоткову надбавку до пенсій «Почесним донорам».

— Які ще проблеми, крім творення названих законів, непокоять вашу комісію?

— Боротьба з інфекціями. Нині ці проблеми вийшли на перше місце. Холера, дифтерія, туберкульоз, венеричні захворювання... За нашими даними, в Україні 20 тисяч людей хворі на сифіліс. Коли я закінчував інститут, нам не могли показати хворого, а нині... Медики повинні «зібратися», ми занадто розслабилися, адже вважалося, що деякі хвороби згасли назавжди.

— Чим пояснити повернення «старих, добрих» захворювань? Це «ретро» характерне лише для нас чи взагалі для планети?

— Пояснюється, звичайно, соціальними проблемами: і в нас, і в інших країнах, що переживають економічну кризу.

До речі, Україна ще має не найгіршу репутацію. За визнанням ВООЗ, ми взагалі правимо за модель боротьби з дифтерією, бо єдині з пострадянських республік досягли зменшення кількості захворювань. Якби в нас було налагоджене власне виробництво вакцин і сироваток, ми мали б ще менше проблем. На жаль, не маємо найпотрібніших медпрепаратів: вакцин, інсуліну, серцево-судинних та онкопрепаратів, антибіотиків та засобів для наркозу. Тут Україна (наша комісія і я особисто це обстоюють) повинна взяти лише один курс — на організацію власного виробництва. Не треба економити. Та й економія дуже відносна. Для того, щоб забезпечити потреби в інсуліні, потрібно 40 мільйонів доларів на рік. А спорудження відповідного заводу коштує... 80 мільйонів доларів. Підрахуйте, що вигідно, а що ні.

— Від наших розрахунків, на жаль, результат не залежить. Якби за підрахунки взялися ті, кому насамперед треба це зробити.

— Я всюди намагаюся доводити: як для серця ребра, як для мозку — череп, так для національної безпеки потрібне виробництво власних вакцин і сироваток. Сподіваюся, що найвищі урядовці нарешті збагнуть цей закон «медицини».

— Юрію Прокоповичу, ми з вами перейшли на розмову швидше «виконавчу», ніж «законодавчу». Скажіть, ваш міністерський стаж позначається на нинішній діяльності? З чим до вас звертаються виборці?

— Я, чесно кажучи, не відчув великої зміни в роботі, бо й нині маю повно «виконавчих» клопотів. Люди йдуть за звичкою до мене: те треба зробити, те вирішити. І виборці, звичайно, з тим самим. Коли люди в розпачі, їм не до тонкощів, яка в мене діяльність: законодавча чи виконавча. Але все-таки зміни є. Раніше просинався о 3-й ночі: «Боже, закінчилася вакцина!» Нині також прокидаюся серед ночі: треба це у проекті врахувати, над тим подумати. Але відчуття жаху — суто міністерського жаху — немає.

— Бажаємо вам спокійних ночей!

З головою комісії розмовляли Людмила КОХАНЕЦЬ і Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Читацький мікрофон

Пообіцяли та й забули

У своїх передвиборчих виступах, шановні депутати, ви обіцяли захистити малозабезпечені верстви населення, а сьогодні ніяк не визначитеся з межею малозабезпеченості. Попробували б ви прожити на ту пенсію, яку одержуємо ми, пенсіонери. Але ж малозабезпеченими ми стали не з власної волі, бо все життя працювали, а тепер не вистачає навіть на виживання...

Іван ШЕВЧУНЕНКО.

Павлоград Дніпропетровської області.

Коли згадаєте про нас?

Шкода, що у Верховній Раді немає одностайності, що існує протистояння. Коли вже ви, шановні депутати, схаменетеся та згадаєте про тих, кому повинні завдячувати своїми мандатами?

В.ГРАБОВСЬКИЙ.

Мар'янівка Черкаської області.

Ви теж представники українського народу!

Хочу запитати декого з вас, народні депутати, чому на сесіях виступаєте російською мовою? Чи не для вас писаний закон про державну мову? Особливо це стосується комуністів і соціалістів. Чи така вже важка українська мова, що її неможливо вивчити? Адже в парламенті ви представляєте не якусь національну меншину, а певну частину українського народу.

Микола БОРИСЕНКО.

Краматорськ Донецької області.

ГОЛОВНИЙ УРОК — ГАРАНТУВАТИ БЕЗПЕКУ АЕС

Коментар до «витоку інформації»

Вже за місяць до тієї дати, коли зазвичай розігрується головний спектакль антиядерного руху навкруги атомної енергетики й Чорнобильської АЕС, англійська газета «Обсервер» опублікувала повідомлення про «секретну доповідь», яку було підготовлено експертами ЄС, про що й розповіло московське радіо 26 березня ц. р.

В цій доповіді є твердження: «третій блок може вибухнути в будь-яку хвилину», «руйнування всієї конструкції стало неминучим», «через численні тріщини в «саркофазі» триває витік радіоактивних речовин» тощо.

Річ у тім, що влітку 1994 року Європейська Комісія (КЄС), а потім країни «великої сімки» прийняли в односторонньому порядку, за відсутності України, рішення про дострокове закриття Чорнобильської АЕС. Якихось технічних підстав для цього рішення не було. Тим більше, що для досягнення безпеки станції протягом 9 років вкладено 300 млн. доларів США. З другого боку, в разі прийняття умов «великої сімки», втрати України становитимуть 4,3 млрд. доларів США, а Європейське співтовариство пропонує 200 млн.

Аби натиснути на Україну, й публікують укотре повідомлення про «витік інформації». Наближається 26 квітня. В цей день головне наше завдання — оцінити зроблене для безпеки Чорнобильської АЕС. Це й має бути головним уроком Чорнобильської катастрофи.

А здіймати вкотре істерію, залякувати величезні маси людей просто аморально.

С.К. ПАРАШИН,
Генеральний директор ВО «Чорнобильська АЕС».

Колектив Київського національного університету ім.Т.Шевченка з глибоким сумом сповіщає про раптову смерть декана філософського факультету, доктора філософських наук, професора

ТАРАСЕНКА *Миколи Федосійовича*

і висловлює щирі співчуття рідним та близьким покійного.

ДИВО «ДЕВУ»

(Початок на 1-й стор.).

Суперсучасні технології в авіакосмічній техніці, судно- і автомобілебудуванні, легкій промисловості, виробництві товарів широкого вжитку — ось неповний перелік напрямів діяльності південнокорейської корпорації «Деву». Тому передбачають, що зустрічі з керівництвом цього економічного велетня, які відбудуться протягом третього дня візиту Голови Верховної Ради України Олександра Мороза до Республіки Корея, будуть особливо плідні.

Представники комерційних структур, акціонерних товариств, банків, які є у складі української делегації, планують зав'язати прямі ділові контакти.

Наприклад, президент акціонерного товариства з виробництва екскаваторів (АТЕК) Михайло Щербаков наголосив, що має на меті започаткувати створення спільного підприємства з виробництва будівельних автоматів і механізмів.

«Деву» і АТЕК провели кілька зустрічей і цього разу. Є всі можливості вийти на конкретні домовленості.

Разом з тим Михайло Щербаков зауважив, що однією з перепон надходження зарубіжних інвестицій в Україну є відсутність гарантій їх збереження або повернення.

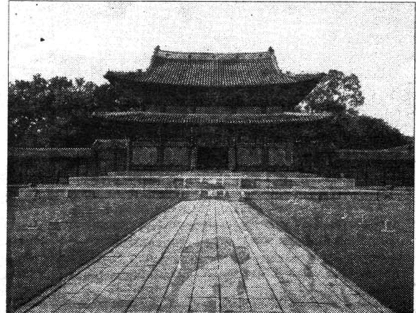
Однак Південна Корея все-таки намагається мати різнопланові зв'язки з нашою державою. Досить сказати, що Україна посідає друге місце за масштабами політичних і економічних контактів Республіки Корея з країнами колишнього соціалістичного табору.

Наприклад, у липні 1992 року міністр закордонних справ Лі Сан Ок під час візиту до Києва підписав угоду про науково-технічне співробітництво.

Під час перебування Олександра Мороза плановано парафувати кілька двосторонніх документів, зокрема про заохочення і захист інвестицій, протокол про консультації між міністерствами закордонних справ обох країн та спільну Декларацію про принципи відносин.

Анатолій ГОРЛОВ.

Сеул (телефоном).

У номер

● *Київ*

Заньківчани в Києві

Львівський театр імені Заньковецької навіть за нинішніх непростих часів активно гастролює, і не лише за кордоном. Сьогодні театр перебуває в Києві з трьома новими виставами: «Ісус, син Бога Живого» Босовича, «Ромео і Джульєтта» Шекспіра та «Хазяїн» Карпенка-Карого.

На фото: Ісус — Т. Жирко, Пілат — Б. Козак.

● *Рівне*

Ветерани УПА зійдуться на урочисті збори

На початку травня в обласному центрі, про що прийняла рішення Консультативна рада громадських і політичних організацій Рівненщини, відбудуться збори за участю УПА, представників органів влади та громадсько-політичних кіл області, присвячені відзначенню Всесвітнього дня перемоги над фашизмом.

● *Черкаси*

Зійшли з рейок чотири цистерни

На перегоні Корсунь—Городище Шевченківського відділу Одеської залізниці зійшли з рейок чотири цистерни з паливом.

В результаті — зруйновано 300 метрів залізничного полотна. Пожежу, що спалахнула на місці пригоди, ліквідовано. Решта вагонів цього состава не постраждала.

Причини пригоди розслідує державна комісія.

● *Луцьк*

Луцьк і Брест проти злочинності разом

У Луцьку відбулося підписання протоколу про співробітництво між управлінням Міністерства внутрішніх справ України у Волинській області і управлінням внутрішніх справ Брестського облвиконкому Республіки Білорусь на 1995 рік. Тепер правоохоронні органи двох сусідніх областей координуватимуть свою діяльність у сфері боротьби із злочинністю, охорони громадського порядку, безпеки дорожнього руху, при затриманні та арешті осіб, які вчинили злочини.

Нині на основі чинного законодавства Білорусі та України волинська і брестська міліції працюватимуть в режимі найбільшого сприяння і взаємодопомоги.

● *Суми*

«Єралаш» як навчальний посібник

Нещодавно учнів та вчителів сумської школи № 12 не пустили навіть на шкільне подвір'я. Працівники служби безпеки, цивільної оборони та міліції ретельно обстежували приміщення: шукали вибуховий пристрій, про який напередодні попередив по телефону дитячий голос. Подібне в той же час відбувалося в універмазі міста Лебедина, а наступного дня — і в одній із глухівських шкіл.

На щастя, тривожні сигнали виявилися звичайними пустощами. Напередодні у недільній розважальній програмі «Зранку-раненько» у кіножурналі «Єралаш» ішлося саме про подібні «жарти». Напевне, той сюжет підлітки сприйняли як навчальний посібник.

Молоко чудодійної сили

***НАРЕШТІ** чернівецькі матері, особливо ті, які не мають змоги годувати своїх немовлят грудним молоком, одержали довгоочікувану продукцію — вітамінізоване молоко. Цей сюрприз підготував для них міський молокозавод, який днями ввів у експлуатацію цех дитячого харчування. Це, до речі, перше таке виробництво в Україні, розраховане на задоволення потреб малят.*

— Що змусило вас піти на його створення? — запитав я директора молокозаводу Василя ДУТЧАКА.

— Ідея народилася ще в ті лихі часи, коли чернівецькі діти почали хворіти внаслідок невідомого хімічного ураження. Члени державної комісії, яка діяла тоді в Чернівцях, схвалили нашу пропозицію. Але через нестачу коштів реалізувати її тоді не вдалося. І все-таки це нас не зупинило — цех побудували.

— Чи й справді ця продукція наділена чудодійною силою, про що ви наголошуєте у своїй рекламі?

— До складу молока вводимо вкрай потрібний немовлятам у їхньому віці вітамін С. До того ж для його виробництва використовуємо лише продукцію найвищої якості — без вмісту солей важких металів та радіонуклідів. Перш ніж воно має потрапити до раціону дітей, його стерилізують і збагачують поживними речовинами.

Підприємство бере молоко лише від двох селянських спілок області — «Перемога» та «Мамаївська» Кіцманського району, адже тут воно відповідає підвищеним вимогам технології.

Василь БАБУХ.

Приємні новини

Акумуляторам — друге життя

***У СІ ВИДИ** акумуляторних батарей для автомобілів та сільгоспмашин реставрують на спецпідприємстві Вінницького виробничого об'єднання «Агромаш» у Стрижавці. Здавши в ремонт спрацьований агрегат, замовник одержує фактично новий, але на 40 відсотків дешевший, ніж у магазині.*

Від старого акумулятора на підприємстві вдруге використовують лише банку. Свинцеві решітки з певними домішками відливають заново, виготовляють свіжу активну масу для їх заповнення.

Через нестачу оборотних коштів завод працює далеко не на повну потужність. Маючи кредит на кілька років, підприємство, яке першим у країні взялося до великомасштабного відновлення цих гостродефіцитних виробів, могло б забезпечити потреби 6—10 областей. І не тільки відремонтованими, а й новими акумуляторами.

Т.МІЩАНСЬКА.

Актуальне інтерв'ю

Труба — діло

***ЦЕ, ДОНЕДАВНА** песимістичне гасло набуло в акціонерному товаристві «Харцизький трубний завод» цілком діловитого змісту.*

Харцизький трубний завод — найбільший виробник труб у Європі. Основна товарна продукція підприємства — сталеві електрозварні труби великого діаметра. Окрім того, підприємство випускає сталеві труби малого діаметра, змінне металургійне обладнання для розливання сталі, спеціальні балони для транспортування транспортних засобів, металеві кришки для скляної консервної тари, інші товари народного споживання.

Як і вся наша промисловість, нині це унікальне виробництво переживає далеко не кращі часи. Хоча потреба у харцизьких трубах — великого діаметра із антикорозійним покриттям — конче велика. Адже ХТЗ єдиний у країнах СНД виробляє таку продукцію, без якої не обійтися скажімо, газопроводам. Але указ Президента від 27 січня цього року щодо створення фінансово-промислових груп відродив було на підприємстві надії на краще.

— І кого ж ви бачите партнерами у цій справі? — запитую президента АТ «Харцизький трубний завод» Федора ДЕРМЕНТЛІ.

— Свого часу ми були головними постачальниками труб великого діаметра для нафтогазопроводів колишнього Союзу. Нашими партнерами були — Новолипецький металургійний комбінат, Маріупольська «Азовсталь» та ін. Майбутня фінансово-промислова група має включити в себе комбінати, інвесторів, акціонерні товариства.

— Це все-таки — перспектива. Чого ви очікуєте завтра? На які замовлення розраховуєте?

— По-перше, на потреби Північного газопроводу, що пролягає від Ямала — через Білорусь і Польщу — в Західну Європу. Споживач нашої продукції російське акціонерне товариство «Газпром». Сьогодні ми вже розробляємо технологію випуску таких труб у «північному виконанні». Днями маємо укласти відповідний договір... По-друге, без нас не обійтися на будівництві конче необхідного для нашої держави нафтопроводу Туркменистан—Іран—Туреччина— Україна, при спорудженні Одеського терміналу. Головна вимога тут — продукція, повинна мати свідоцтво міжнародного визнання. Та наші труби саме із такою маркою — маємо сертифікат Американського інституту нафти. А атрибутика «Ей-Пі-Ай» викликає повагу на міжнародному ринку і бажання партнерів мати із нами справу.

— Тож песимістичний вислів «Діло — труба», як я зрозумів, не для вас? У такому разі, чи можливий вихід заводу на проектну потужність — 2,1 мільйона тонн труб щороку?

— Нині це неможливо. Адже металурги неспроможні сьогодні поставити для нас таку кількість своєї продукції — штрипсів. Сьогодні харцизькі трубники ставлять перед собою завдання-мінімум: на 25—30% завантажити потужності свого підприємства. Й тоді ми виконаємо всі замовлення. А продукція наша сьогодні Україні конче потрібна!..

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецька область.

ДАІ повідомляє

Перший день видався небезпечним

27 березня, в перший день Тижня безпеки дорожнього руху, на дорогах України зареєстровано 92 дорожньо-транспортні пригоди, у яких загинуло 12 чоловік, 99 отримали тілесні пошкодження. (Такого самого дня торік сталося 56 аварій, загинуло 11 чоловік, 63 було поранено).

27 березня на 95 кілометрі траси Київ—Харків водій автомобіля «Фольксваген» на великій швидкості виїхав на смугу зустрічного руху. Сталося зіткнення з «КрАЗом». Наслідок — водій та два пасажири, особи яких встановлюються, загинули на місці пригоди.

У Мукачівському районі поблизу села Іванівці на автотрасі Київ—Чоп мешканець Ужгорода Ігор Литвинов не впорався з керуванням власного авто і врізався у дерево. Водія і чотирьох пасажирів, серед яких двоє дітей, госпіталізовано.

Приватчек не одержите

У травні минулого року в нас померла близька людина. Завчасно ми не змогли оформити на неї приватчек (ваучер). Тепер кажуть, що чек пропав. Невже справді це так?

К.ШАДРІНА.

Жовті Води Дніпропетровської області

Роз'яснює Фонд державного майна України.

Згідно із Законом України про приватизаційні папери від 6.03.1992 р. (ст.2), у разі смерті громадянина, який свого часу не одержав приватизаційний чек, право одержання чека нащадками не успадковується.

Канікули!

ІТАЛІЙСЬКІ СЮРПРИЗИ В «ЛІСОВОМУ БЕРЕЗІ»

На дітвору, яка приїхала відпочивати в санаторій «Лісовий берег» що в Житомирі, чекав приємний сюрприз. На урочисте відкриття заїзду сюди прибули гості з Італії: П'єр Мореллі та Антоніо Кліват — представники муніципалітету міста Канту міланського регіону. Гості привезли гуманітарну допомогу: медикаменти, продукти харчування, одяг.

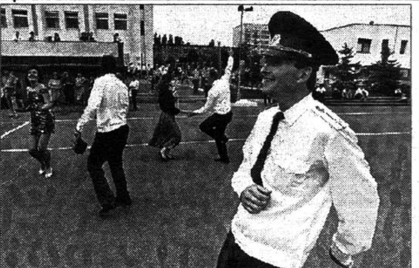
На знімку: учні Олевської школи брати-близнюки Сашко та Сергійко Богданці з гостинцями.

Фото Сави ЛОЄНКА.

Міліція

Але все вирішує відділ кадрів

МВС ТА ЙОГО дочірні структури постійно потерпають від гострого кадрового дефіциту. Тому вони часом заплющують очі на особисті якості службовця, віддаючи перевагу наявності у штатному розкладі людської одиниці як такої. Це вимушена необхідність.

Проте спроби змінити ситуацію є. Як приклад наведемо Центр психіатричної допомоги відділу охорони здоров'я УВС Києва та області. Ця служба функціонує вже 14 років. Той, хто проходить військово-лікарську комісію УВС, обов'язково отримає висновок психолога. Фахівець ставить діагноз — визначає риси характеру особистості, стійкість перед стресовими ситуаціями, інтелектуальні здібності. З'ясовуються також мотиви, що спонукали людину стати міліціонером.

За словами психолога центру, мотивація вибору переважно має три пояснення. По-перше, «ніде більше не беруть, нічого більше не вмію». По-друге, пільги, забезпечення, можливість отримати житло. По-третє, безробіття. Перше пояснення, як правило, дають сільські хлопці, для яких служба в органах може стати єдиним шансом «легалізуватися» у місті. А перспектива залишитися без роботи, соціальна незахищеність змушує і парубків з міста надягти міліцейську форму.

А вона, окрім дуже відносної «манни небесної», завдає своєму власникові ще й багатьох неприємностей, і не тільки службових, а й особистих. За спостереженнями психологів, міліціонери найчастіше потерпають від неврозів. Пояснюється це напруженою роботою «за себе і за того хлопця», надмірною відповідальністю, а з огляду на це, — конфліктністю у сімейному житті.

Проте, хоч би який вердикт виніс психолог, суттєво вплинути на працевлаштування бажаючого він не може. Висновок «про стан душі» прочитає тільки інспектор з кадрів. І нехай навіть психічне здоров'я та інтелектуальні здібності працівника бажають кращого, гостра потреба у кадрах вирішує все.

Як бачимо, коло замкнулося. У зв'язку з цим спадає на думку одна класична фраза: «Краще менше та краще!». Та альтернативний закон діалектики — кількість, що переходить у якість. Можливо, колинебудь до золотої середини прийдемо...

Ольга ВАУЛІНА.

Кримінал

● *Тернопіль*

На екскурсію... до колонії

Для двадцяти трьох підлітків з Тернополя незвичну екскурсію провели інспекція у справах неповнолітніх міського управління внутрішніх справ, міське управління освіти та обласна комісія у справах неповнолітніх. Річ у тім, що всі вони мають відстрочку у виконанні вироку суду за крадіжки з автомобілів, квартир, інші злочини. Отож, щоб не кортіло повторити протиправні дії, «громадські опікуни» вирішили показати хлопчакам дійсне життя у виправно-трудовій колонії, дати можливість поспілкуватися з однолітками, котрі тепер шкодують, що припустилися необачних вчинків, на власні очі побачити суворе життя в зоні. І дай, Боже, щоб ця «екскурсія» втримала, вберегла хоч котрогось із них, навернула на шлях істини.

● *Сімферополь*

«Беркут» не залякаєш!

Жорстокий розбір між співробітниками спецпідрозділу «Беркут» і групою місцевих жителів трапився в Красноперекопську. Шість міліціонерів обідали в кав'ярні «Вікторія», коли туди увірвалися 12 молодчиків і влаштували бійку. Спецназ вступив у рукопашний бій, але коли нападники вийняли ножі, змушені були відкрити вогонь на ураження. В результаті всіх нападників затримано, шестеро з них поранено і доставлено до шпиталю. Спецназівці відбулися легкими тілесними пошкодженнями.

Коментуючи те, що відбулося, начальник Головного управління МВС України в Криму генерал-майор Микола Кириченко зазначив, що ця бійка — не що інше, як спроба місцевих кримінальних структур залякати міліціонерів, які провадять низку рейдів у Красноперекопську. Як правомірне розцінив застосування зброї у цьому інциденті міжрайонний прокурор Ігор Моісейченко.

● *Світловодськ*

Телевраження вартістю в сто мільйонів

Бомби у світловодського семикласника, якому не захотілося відсиджувати уроки, та його приятеля — чотирнадцятирічного учня іншої школи — не було, хоча все можливо в наш час. А опинись у їхніх руках щось «справжнє», хто знає на чому зупинилась би підліткова фантазія. Було бажання зірвати заняття і був досвід, запозичений, як вони пояснюють, із телепередачі на правоохоронні теми. Школярі, вдаючи себе за невідомих і безжалісних терористів, анонімно повідомили про закладення бомби в школі № 4. Для з'ясування обставин правоохоронні органи вдалися до всіх необхідних попереджувальних заходів.

Невдовзі хлопці й самі потрапили до кримінальної хроніки — в результаті спільних оперативно-розшукових дій встановили, кому закортіло пригод. Світловодським міськвідділом УВС Кіровоградської області порушено кримінальну справу. Нарсуд Світловодська виніс вирок — стягнути з батьків юних зловмисників 100 мільйонів карбованців на користь учбового закладу.

Митниця

Найкоротший шлях до Європи

ЯГОДИНСЬКА митниця, що на кордоні з Польщею, створена 1944 року. Нині має назву Волинська.

Щодня через п'ять митних постів Волинської митниці проходить більш як три тисячі громадян, проїжджає 100 вантажних і 150 легкових автомобілів, до 50 автобусів, 10 поїздів. Кордон у цьому місці перетинають вантажні автомобілі Німеччини, Польщі, Італії, Бельгії, Швеції, Ірану, Туреччини, Франції...

— Прикордонний автоперехід «Ягодин — Дорогуськ» — малопотужний, він не відповідає сьогоднішнім вимогам, — розповідав начальник Волинської митниці Петро Євтушок. — Указом Президента України затверджена комплексна програма розбудови державного кордону України, в якій ідеться про облаштування саме Ягодинського переходу.

За кошти Державного митного комітету України будується триповерхове адміністративне приміщення Волинської митниці, де будуть оглядові зали для пасажирів, кімнати для працівників митниці, прикордонників, поштове відділення, ресторан, спортивний зал, сауна з басейном та інше. Будівництво ведеться швидкими темпами. Строк здачі приміщення — червень 1995 року.

Крім того, в Ягодині будують залізничний термінал для обслуговування міжнародних пасажирських вагонів, першу чергу якого буде здано в травні 1995 року. Розроблено міжнародні графіки руху поїздів з Києва, Сімферополя, Дніпропетровська на Варшаву та Берлін.

Найближчим часом через річку Буг проляже новий міст. Так що Волинська митниця — своєрідний будівельний майданчик. Контролює будівництво комісія спеціально створена для цього обласною Радою. Існують проблеми з фінансуванням. А тому для прискорення будівництва пунктів пропуску Петро Євтушок пропонує хоч би 30 відсотків тих коштів, що дає Волинська митниця, залишати в місцевому бюджеті.

— Торік ми перерахували державі більш як 70 мільярдів карбованців, — розповідав Петро Євтушок. — Митники не допустили вивезення з України сотні тонн цінних кольорових металів, на мільярди карбованців валюти, виробів з дорогоцінних металів, культових цінностей.

Є й ряд інших важливих проблем. Скажімо, слід в митних органах України ввести дисциплінарний статут проходження служби. Роботу всіх митників перевести на контрактну систему. На Волинській митниці працює майже 400 чоловік. У зв'язку з її розширенням потрібні кадри — спеціалісти із знанням іноземних мов, програмісти, а для всіх них необхідне житло. Ось чому значну частину доходів, які дає митниця, їй же слід і залишати. Питання ці слід вирішувати негайно, адже пункти переходу в Ягодині вже цього року набудуть великого міжнародного значення: це найкоротший шлях з України в Європу.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Армійські проблеми

За квартирні рубежі воюють полтавські офіцери

ПАЛАТА № 17 інфекційного відділення Полтавського військового госпіталю в усьому, як інші. Хіба що її «пацієнти» дещо незвичні: начальник цього відділення підполковник медичної служби Володимир Кучеров, його дружина Марина (медсестра госпіталю) та малолітні доньки Белла й Марійка четвертий рік жити в госпітальній палаті — це тут і куховарити, працювати, вчити уроки, відпочивати, хворіти... Усе це, — на тринадцяти квадратних метрах, заставлених нехитрими скарбами офіцерської родини.

І батько, бойовий загартований офіцер, не витримав. «Мене не можна звинуватити у відсутності терпіння, — написав він у листі Президенту України, — але всі, до кого я не звертався (аж до міністра оборони), мене не чують... Я змушений розпочати голодовку».

Голодовку підполковник тримає четвертий тиждень...

Легко осудити або схвалити цей крок. Важче зрозуміти, чим він спричинений. Тим більше, коли йдеться про людину військову, бойового офіцера, медика. До 1991 року, коли Кучерова перевели в розпорядження Київського військового округу (нині Одеський ВО), він уже мав у послужному списку чотири афганські роки. Вирвавшись з одного пекла, потрапив до іншого. В Ленінакані, під час землетрусу, було зруйновано його квартиру, знищено майно, дивом уціліли під руїнами дружина й доньки. За розпорядженням Президента Горбачова, офіцери, які постраждали від землетрусу, мали бути замінені й переведені до інших округів на їхній вибір, отримати там у тримісячний строк(!) житло, інші пільги. Але, звернувшись до місцевої квартирно-експлуатаційної частини по житло, відразу після приїзду до міста ще в 1991 році, Кучеров дістав у цьому відмову. Нарешті, аж через два роки, житлова комісія гарнізону затвердила протокол на позачергове право офіцера. Але коли 1994 року та ж ЖК поновляла списки, Кучеров опинився вже серед тих, хто прибув до міста ... 1993 року. А новосілля відсвяткували навіть прибулі до Полтави багато пізніше. Зрештою, пощастило і йому — виділили трикімнатну квартиру. Пройшов усі інстанції, та ... квартиру забрало місто. Це і переповнило чашу терпіння офіцера.

Цей випадок не приватний. Щонайменше п'ятий рік не вщухають у Полтавському гарнізоні «квартирні бойові дії», які за своїми пристрастями зовсім не схожі до навчальних. В обласному центрі налічується 1302 безквартирних військовослужбовці, ще 700 відставників чекають на житло в черзі при міськвиконкомі. Декотрі з них віддали армії 20—25 кращих років, декотрі вже й звільнилися. Але даху над головою так і не мають. До безквартирних військовиків-полтавців додалися офіцери і прапорщики, які служать у невеликих гарнізонах поблизу міста. Тепер їм лише неймовірними зусиллями вдається стати на квартирний облік в обласному центрі, де знову доведеться чекати, можливо, не одне десятиліття. Бо що таке 80 квартир, збудованих торік для військовиків, за кількатисячної черги?

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Хроніка. Факти. Події

● Київ

Добре, коли військові домовляються

Міністр оборони США Уільям Перрі прибуде до Києва, як очікується, 31 березня, згідно з раніше узгодженими домовленостями. Як повідомив міністр оборони Валерій Шмаров, під час переговорів будуть обговорюватися питання розвитку співробітництва двох сторін, зокрема в рамках програми «Партнерство заради миру», а також деякі аспекти допомоги Україні в рамках закону Нанна–Лугара.

● Лондон

Чергова спроба

Чергове засідання міжнародної «Контактної групи» з колишньою Югославією триває в британській столиці. У ньому беруть участь представники Великобританії, Росії, США, Франції і Німеччини. Вони обговорюють становище в Боснії і Герцеговині, а також можливі нові пропозиції з врегулювання конфлікту в цій колишній югославській республіці.

● Багдад

А біологічну зброю, можливо, і переховують

В галузі хімічних озброєнь Ірак надав «вичерпний звіт», але передана іракцями нова інформація про програму біологічної зброї потребує додаткового вивчення, і ця проблема залишається нерозв'язаною. Про це заявив керівник спеціальної комісії ООН із знищення іракської зброї масового нищення Рольф Еквус, який завершив чотириденну місію в Багдад.

● Тегеран

Іранці готові продавати енергоносії

Таджикистан висловив готовність імпортувати з Ірану нафту і газ. На зустрічі прем'єр-міністра Таджикистану Джамшеда Карімова з послом Ірану Алі Ашарафом Моджтахед-Шебестарі, яка відбулася в Душанбе, глава таджицького уряду заявив про намір республіки використовувати залізницю Серахс—Бендер-Аббас з метою виходу до Перської затоки. Він зазначив, що доступ середньоазіатських країн до відкритих морів дозволить розширити їх зовнішню торгівлю. Д.Карімов висловився також за відкриття авіалінії Душанбе—Тегеран.

● Каїр

Про проблеми Африки

Надзвичайна сесія Ради міністрів закордонних справ Організації африканської єдності (ОАЄ) розпочала роботу в єгипетській столиці. В центрі уваги глав зовнішньополітичних відомств — невідкладні рішення щодо проблеми економічного і соціального розвитку держав Чорного континенту.

● Сеул

Він і так уже керує

У КНДР становище стабільне, і Кім Чен Ір офіційно прийде до влади у найближчому майбутньому, заявила керівник відділу міжнародних зв'язків ЦК Компартії Китаю Лу Шучжен в сеульському аеропорту «Кимпхо». Після прибуття до Республіки Корея на запрошення правлячої демократичної партії вона зазначила, що Кім Чен Ір, як їй відомо, вже нині контролює Північну Корею в якості верховного головнокомандувача Корейської народної армії.

Чи настане об'єднання у 1995 році?

ТИМ ЧАСОМ як південнокорейські політики та економісти розраховують, скільки коштуватимуть для економіки Сеула варіанти об'єднання Кореї, Пхеньян пропонує власний рецепт возз'єднання, але в дещо іншому плані. Дедалі частіше останнім часом на сторінках північнокорейської преси лунають заклики перетворити наступний рік на рік об'єднання Півночі й Півдня. Таким чином, на думку місцевих пропагандистів, буде покладено край розколові країни на дві частини, який триває з 1945 року і 1995 року відзначить свій півстолітній ювілей.

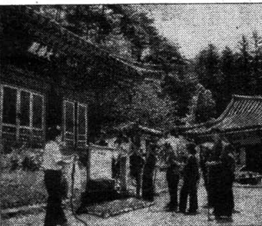
Базою для об'єднання, звичайно, мають стати північнокорейські пропозиції, передусім висунута померлим в липні Президентом Кім Ір Сеном програма консолідації корейської нації з 10 пунктів. Вони передбачають, зокрема, створення конфедерації двох частин Кореї при збереженні двох громадсько-соціальних устроїв, двох урядів у рамках однієї нації. Очолити переможне просування 70-мільйонної нації (включаючи й зарубіжних співвітчизників) до об'єднання має, вважають у Пхеньяні, Кім Чен Ір, син і офіційний спадкоємець Кім Ір Сена.

Рецепт для досягнення заповітної мети називають лише один: боротьба усіх співвітчизників, однак, у якій формі, — незрозуміло. Об'єкт боротьби називають досить чітко — це нинішня південнокорейська адміністрація на чолі з Президентом Кім Єн Самом, котру на Півночі називають не інакше, як «маріонетковою клікою» або «зграєю». У програмі консолідації міститься заклик до всіх корейців допомагати об'єднанню хто чим має, тобто силою, грошима, знаннями.

Судячи з упевненого тону північнокорейських газет, всього цього вистачить для об'єднання. З іншого боку, КНДР поки що зовсім не має наміру брати до уваги пропозиції Півдня, оголошуючи їх такими, що виходять від «зрадників нації» та «низькопоклонників». Неодноразово на сторінках преси було жорстко розкритиковано останні ініціативи Сеула про налагодження економічного співробітництва Півночі й Півдня. Пхеньян твердить, що своєю поведінкою, тобто обстоюванням санкцій проти КНДР у зв'язку з невирішеністю ядерної проблеми, відмовою висловити співчуття з приводу смерті Кім Ір Сена, спробами звернутися по допомогу до «зовнішніх сил», небажанням скасувати закон про держбезпеку південнокорейська влада сама перепинила шлях до міжкорейських обмінів. КНДР на цій підставі відкинула цього року заклик Міжнародного поштового союзу до забезпечення міжкорейської переписки.

Словесна конфронтація підкріплюється конкретними кроками. Північ звинувачує Південь у нарощуванні збройних сил і проведенні численних військових навчань проти КНДР, Південь відповідає подібними випадами, і обидві Кореї прагнуть зміцнити свою частину кордону, що проходить 38-ю паралеллю. Однак імовірність того, що та чи інша частина спробує силою возз'єднати всю країну під своєю орудою, досить невелика.

Спостерігачі не виключають, що, однак, обидві частини Кореї все-таки зможуть домовитись хоча б щодо початку переговорного процесу, як це було в липні

минулого року, коли передбачалось провести зустріч на найвищому рівні, зірвану несподіваною смертю Кім Ір Сена. Щоправда, тоді для цього знадобилася узгоджувальна поїздка екс-президента США Картера до Пхеньяна і Сеула. Така можливість може повторитись, і тоді 1995 рік цілком може стати коли не роком об'єднання, то хоча б поворотним пунктом до його досягнення.

Олександр ВАЛІЄВ.

Отакої!

Окремий випадок

ПІД ЧАС недавнього відрядження до Литви я побувала в акціонерному товаристві «Куро апаратура», яке виробляє дизельну паливно-розпилювальну апаратуру. Генеральний директор Пятрас Зайчкаускас розповів мені нечувану історію.

Але спочатку трохи про підприємство. Його продукція йде в усі країни СНД, в тому числі в Україну. Підприємство створило в них мережу сервісних центрів. Один з них — в Орджонікідзе Дніпропетровської області. До речі, допоміг в цьому Президент України Леонід Кучма ще як був прем'єром.

Вільнюський завод створив цей центр власним коштом на прохання Орджонікідзевського міськвиконкому і місцевого ремонтно-механічного заводу, на орендованих виробничих площах якого робив фірмовий ремонт паливної апаратури. В липні 1993 р. Вільнюському заводу паливної апаратури надано статус акціонерного товариства. І називається він тепер АТ «Куро апаратура». Відповідно 22 жовтня 1993 р. рішенням Орджонікідзевської Ради народних депутатів філія заводу перереєстрована як філія акціонерного товариства «Куро апаратура». Орджонікідзевська філія є юридичною особою, має самостійний розрахунковий рахунок, печатку. Статутний капітал філії є власністю АТ «Куро апаратура», а основними коштами вона розпоряджається на орендній основі.

До функцій філії належить ремонт апаратури дизельних двигунів у Дніпропетровській області й прилеглих регіонах України, а також комерційна діяльність між Литовською Республікою і Україною. Завдяки філії повністю розв'язано питання ремонту паливних насосів типу НД в південно-східних областях України.

Та от, як то кажуть, ні з того ні з сього рішенням Орджонікідзевської Ради народних депутатів і Арбітражного суду Дніпропетровської області філію анульовано. Це рішення практично паралізує капітальний ремонт паливної апаратури, яка є особливо складною продукцією.

— Я вже не кажу про те, як можна анулювати нашу власність, — дивується пан Зайчкаускас. — Але ж Орджонікідзевська філія не зможе функціонувати без наших запчастин і технологій, а це означає, що цілий регіон України залишиться без потрібних послуг, які ми надавали. Чому стало можливим таке рішення? — не розуміє директор. — Адже філія була відкрита й перереєстрована згідно з законами України.

І, справді, чому?

Валентина ПИСАНСЬКА.

ЩОБ РОЗГЛЕДІТИСЯ

ВІЦЕ-ПРЕМ'ЄР України Валерій Шмаров наприкінці березня — на початку квітня здійснить візит до Пекіна.

Тут він, як очікують, разом з міністром машинобудівної промисловості КНР Хе Гуаньюанем проведе чергове, друге ліком, засідання очолюваної ними україно-китайської комісії з торгово-економічного співробітництва.

Не тільки як пам'ятка старовини, а й як символ відчуження постає Велика Китайська стіна у свідомості людей. Одне з семи чудес світу притягує до себе мільйони туристів, але не стає на заваді налагодженню нормального міждержавного співробітництва з Китайською Народною Республікою. Україну і Китай єднають давні зв'язки дружби. КНР була однією з перших країн, що визнала незалежність нашої держави.

Посол України в КНР Анатолій Плюшко повідомив в ексклюзивному інтерв'ю кореспондентові ІТАР-ТАРС, що ані Пекін, ані Київ ще не окреслили рамки майбутнього візиту, бо Валерій Шмаров може вирушити до Китаю і як голова української частини міжурядового органу, і як міністр оборони України.

Про військово-технічне співробітництво двох країн посол відбувався коротко: «Більше чуток, аніж реальності».

Контакти в цій царині поки що мають найзагальніший характер: військовий аташе України два місяці тому вже побував у столиці КНР. «Йому потрібний час, аби роздивитися», — вважає Анатолій Плюшко.

За попередніми оцінками, товарооборот між Україною й Китаєм торік становив 837 млн доларів, тим часом, як у 1992 р. — трохи більш як 200 мільйонів.

Про кого говорять

Віолончель грошам не перешкода

ПРЕЗИДЕНТ Світового банку Льюїс Престон 31 травня офіційно складе повноваження і передасть справи своєму наступникові — відомому нью-йоркському підприємцеві Джеймсу Вулфенсону. 68-річний Л.Престон подав у відставку в зв'язку із загостренням ракової хвороби, через що він змушений був уже кілька місяців перебувати у відпустці.

Кандидатуру Вулфенсона, якого рекомендував на цю високу посаду Президент США Б.Клінтон, одноголосно затвердила рада керуючих Світового банку. Та й не варто було чекати особливих заперечень, бо традиційно крісло президента Світового банку дістається американцеві, а портфель директора Міжнародного валютного фонду — представникові Старого Світу.

Колеги Вулфенсона свідчать, що він уміє свої бізнесові справи поєднувати з захопленнями мистецтвом і спортом. Окрім того, що він засновник фірми «Джеймс Д.Вулфенсон інкорпорейтед» з річним оборотом 8—10 мільярдів доларів, майбутній президент Світового банку десять років очолював знаменитий «Карнегі-хол», а нині керує вашингтонським Кеннеді-центром. Пан Вулфенсон ще й чудово грає на віолончелі, а в молодості займався фехтуванням. Як сам колись признавався, вплив муз на нього досить відчутний, бо в своїх рішеннях часто керується інтуїцією, а не розрахунком.

Тарас ПЕТРІВ.

«Транс-Сервіс» — товариство з обмеженою відповідальністю — самоліквідовується.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: 258603, Черкаська область, м. Ватутіне, вул. Кривошеї, 137. Ліквідаційна комісія.

Лев стрибнув*, але й «Дракон» повертається

***На ЗАМІТКУ** невиправним песимістам, котрі вважають, що з приходом нового керівництва Міністерства внутрішніх справ у нас мало що змінилося: останнім часом в МВС сталися різні за рангом і, здавалося б, не пов'язані між собою події, що обіцяють, м'яко кажучи, попсувати нерви кланам кримінального світу. Перша — новий міністр Володимир Радченко з допомогою однодумців, зокрема голови постійної парламентської Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Григорієм Омельченком, таки відшукав аргументи, щоб переконати керівників правоохоронних структур ФРН підписати договір про співпрацю в боротьбі з організованою злочинністю, в тому числі з наркомафією, торговцями зброєю, крадіями автомобілів тощо.*

А друга подія начебто й приватна — нещодавно на старому посту на площі Ленінського комсомолу знову з'явився старший інспектор дорожньо-патрульної служби капітан Володимир Балакін, прозваний за свою принциповість і непримиренність до автолихачів й інших злісних порушників правил дорожнього руху «Драконом». Утім, не менш знаний і різними столичними мафіозі, котрі «варять» капітали на крадіжках і збуті дорогих іномарок — саме він від ДАІ входив до спецгрупи з розшуку крадених автомобілів, за що потім у числі інших й поплатився — опинився без погонів і роботи в органах внутрішніх справ.

Уже першого дня за допомогою ідентифікації номера кузова В.Балакін виявив крадену в Харкові «Ладу» найновішої моделі. А потім щозміни затримує у середньому по дві-три крадені іномарки. Результат гідний книги рекордів Гіннесса!

Можливо, хоч за цим разом похитнеться і розсиплеться порочна практика МВС. Адже якщо весь цивілізований світ живе за логікою, що крадена річ (автомобіль) має бути повернута тому, у кого її вкрадено, то у нас навпаки. Коли спецгрупа почала затримувати крадені дорогі іномарки, котрими керували сильні світу цього, і ці «тузи» стали тиснути на генералів МВС проханнями, то генерали, аби їм догодити, придумали казочку про добросовісних власників цих автомобілів. Мовляв, вони ж не знали, що машини крадені (Не знали? — Машина коштує, наприклад, 100 тисяч дойчмарок, а купують у злодіїв за 30 тисяч!). І крадені автомобілі почали видавати тим, у кого їх затримували. Посилались і на відсутність договору з Німеччиною, що, бачите, нашій міліції, особливо її генералам, страшенно заважало боротися з автозлодіями.

Найсвіжіший приклад — капітан Балакін нещодавно затримує БМВ-730 і після оперативної перевірки через банк даних крадених у Західній Європі автотранспортних засобів встановлює, що автомобіль влітку минулого року вкрадено в Німеччині і його розшукує Інтерпол. БМВ, як і годиться за законом, доставляють до найближчого райуправління міліції — Печерського, а потім на штрафмайданчик УДАІ. І що ж? Уже наступного дня у справу втручається народний депутат з постійної Комісії з питань молоді, спорту і туризму Верховної Ради України, й автомобіль повертають тому, у кого його затримано. Це робить дізнавач з Печерського РУВС замість того, щоб з'ясувати, як це авто в Україну потрапило, на яких підставах зареєстровано у МРЕВ і таке інше. А його вводить в оману НЦБ Інтерполу України проміжковою відповіддю про те, що в кущому банку даних Українського бюро серед крадених такий транспортний засіб не зазначено, і що воно, бюро, надіслало запит до інших країн (хоча капітан Балакін однозначно вказує у рапорті, де саме, коли, під яким держномером автомобіль вкрадено в ФРН). Лише завдячуючи особистому втручанню начальників столичної міліції генерала Миколи Піддубного та Печерського РУВС полковника Бориса Школьного машину знову повернуто на штрафмайданчик, і є надія, що справу буде доведено до логічного завершення.

Сьогодні в МВС є всі підстави, щоб відновити діяльність розігнаної спецгрупи з виявлення краденого автотранспорту. Є договір, є навчені поліцейським ФРН Хетьманчиком працівники ДАІ, є й сам Хетьманчик, який, незважаючи на шалений тиск тодішніх керівників МВС, спроби дискредитувати його, таки залишився в Україні, робив усе, щоб згаданий договір було підписано і відновлено розшук крадених автомобілів. Саме з його допомогою можна без будь-яких значних для органів внутрішніх справ матеріальних затрат тут же, не відходячи від зупиненої автоінспектором іномарки, встановити через Інтерпол, чи крадена ця машина, а якщо так, то де й коли. До того ж, є можливість закріпити його досвід, наявних цій делікатній і небезпечній справі наших автоінспекторів.

Звісно, що все це можливо за умови, що вдасться зламати опір багатьох представників старої емвеесівської «гвардії», які ладні гопки скакати, аби цього не допустити. Один з доказів — ганебна історія з столичним автоінспектором Анатолієм Комаром, який нещодавно лише за два дні і лише на одній площі Перемоги затримав понад десять крадених іномарок і... накликав на себе такий гнів начальства, що мало не поплатився службою в міліції.

Схоже, що «пробивати» цей спротив начальник столичної міліції генерал Микола Піддубний, новий керівник УДАІ підполковник Сергій Шилов та інші їхні однодумці, а можливо, через них і сам міністр внутрішніх справ, починають зі створення невеличкої спецгрупи під егідою заступника начальника відділу УДАІ підполковника Володимира Печникова. Принаймні, така група нещодавно почала працювати, і вже є перші результати, що подають надію. Вона порівняно добре оснащена, скажімо, персональними комп'ютерами з банком даних крадених автомобілів. Один з екіпажів цієї групи — капітан Балакін та старший лейтенант Комар — чи не єдині на все ДАІ фахівці цієї специфічної справи. Зате, які фахівці! У столиці вже постала проблема з місцями на штрафмайданчиках УДАІ — затримані автомобілі просто нікуди ставити, і керівники міської державтоінспекції мусять сушити голови над створенням додаткових штрафмайданчиків.

Поки що група діє переважно у центральній частині нашої столиці. Але для початку нехай хоч її об'їджають десятою дорогою знахабнілі автозлодії і ті, хто їм потурає, викуповуючи крадені іномарки. Дасть Бог, обминатимуть так і всю Україну.

Та хоч би як там було, «Голос України», який свого часу став на захист спецгрупи і доклав зусиль, щоб така робота поновилася, й надалі відслідковуватиме ці процеси.

Анатолій БЕНЬ.

* «Лев стрибнув» — під таким заголовком у колишньому СРСР з'явилася перша гучна газетна стаття про мафізацію країни.

Спорт

«Металіст» хоче грати тільки в футбол

***На ЗАПИТАННЯ** «Голосу України» відповідає президент харківського футбольного клубу «Металіст» Дмитро ДРОЗНИК.*

— Дмитре Захаровичу, не так давно харківський футбол був якщо не на європейському рівні, то в усякому разі наближався до нього. Минулорічна ж гра «Металіста» засвідчила інше: відома колись команда сьогодні швидше помирає, ніж живе.

— Занадто категорична оцінка, але становище спорту, футболу (не тільки у Харкові, правда) незавидне. Звичайно, попередня гра нас не радує. Та разом з тим вважаю, що ми незаслужено опинилися на восьмому місці.

— То які ж плани команди?

— Говорити про плани в таких умовах все одно, що гребти проти течії. Наш давній спонсор ВО «Завод імені Малишева» команду вже більше не фінансує, сам ледь зводить кінці з кінцями. Ні міській, ні обласній владі не тільки футбол, а взагалі спорт сьогодні, здається, не потрібний. Але ми ще живемо. Звалили на свої плечі, а точніше — на свій баланс, і стадіон, і всі його секції. Жодна з них ще не закрилася і не стала платною. Команда одягнута, взута, нормально харчується. Виїжджає на збори, куди тільки головний тренер не побажає. У її складі з'явилося шість нових гравців. Стараємося утримати тих, хто у нас вже прижився.

— На кого покладаєте найбільші надії, що можете сказати про поповнення?

— Про молодих футболістів говорити нічого не буду: вони грою повинні прославити свої імена. Відзначати когось із старого складу теж би не хотів. Я вірю в свою команду і впевнений, що вона досягне значних результатів.

— Місцеве телебачення повідомило, що відомий колись форвард «Металіста» Гурам Аджоєв створює альтернативну команду...

— Скільки я працюю в клубі, стільки і чую про створення таких команд. Очевидно, у когось є «дурні» гроші і він хоче себе таким чином проявити. Але справжня футбольна команда — річ дорога. А наша держава поки що ніяк не зацікавлює тих бізнесменів, підприємців, хто міг би всерйоз і надовго вкладати кошти у розвиток спорту в цілому і футболу зокрема.

— Однак кажуть, що навіть у «благополучні» компартійні часи команда вищої ліги союзного чемпіонату, володар кубка, жила набагато скромніше, ніж нинішній середнячок українського чемпіонату в першій лізі.

— Натяк розумію. Але тоді поясніть, які інші способи існують у світі капіталу на предмет заохочення гравців. Так, ми подарували за рахунок клубу майже кожному футболістові команди квартиру і автомобіль. По-перше, що в цьому поганого? А по-друге, якщо цього не зроблю я, то це зроблять інші. І як мені тоді переконувати хлопців підписувати контракт з «Металістом», а не з іншим клубом? Проте хай вам буде відомо, що за кожну із цих машин, подарованих нам однією австрійською фірмою, ми змушені були заплатити суму, еквівалентну 10 тисячам доларів. Інакше їх у митників викупити було неможливо.

— Ну, в комфортабельних квартирах, та ще й на колесах треба тільки вигравати...

— Старатимемося. Але хочемо грати тільки в футбол.

Інтерв'ю взяв Микола КОСИЙ.

Сьогодні приймаємо італійців

Мов страшний сон, усім нам хочеться якомога швидше забути про суботнє фіаско національної збірної України в Загребі.

Сьогодні наші футболісти триматимуть черговий складний іспит з не менш солідним суперником, ніж хорвати. Ми приймаємо триразових чемпіонів світу — італійців, які минулої суботи у відбірковому матчі чемпіонату Європи на своєму полі обіграли команду Естонії — 4:1. Голи забили: 1:0 Дзола, 45; 2:0 Альбертіні, 58; 3:0 Дзола, 65; 3:1 Рейм, 74; 4:1 Раванеллі, 82.

Збірна Італії виступала в такому складі: Перуцці, Негро, Мальдіні, Мінотті, Карбоні, Альбертіні, Ераньо (Ломбардо, 57), Діно Баджо, дель П'єро (Берті, 69), Раванеллі, Дзола. Очікується, що такий само склад наставник «скуадри адзурри» Арріго Саккі виставить і проти українців. Матч Україна — Італія пройде на Республіканському стадіоні і почнеться о 21.00.

А першими вечірню футбольну програму відкриють молодіжні збірні, які о 18.00 на стадіоні «Динамо» розпочнуть відбірковий поєдинок європейської першості.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 540740.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311058.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.